

flere personer i landet som har denne trosretning.

Sådan er det ikke i den her sag, kan jeg forstå. Her er det sådan, at når der kommer et vist antal, som har den her trosretning, i et lukket fængsel, så vil staten også påtage sig den opgave at finansiere en præst med muslimsk baggrund, men jeg synes da, det burde være omvendt.

Vil ministeren ikke svare på, om det burde være omvendt, at jo mindre et mindretal, der var tale om, jo større var behovet reelt for at få åndelig vejledning, i og med der var færre, som havde den pågældende trosretning.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Hans Kristian Skibby, at jeg synes, hr. Hans Kristian Skibbys spørgsmål meget bygger på sådan noget af det, der er helt fundamentalt for den måde, vi tit indretter tingene på i Danmark, nemlig frivillighed. Vi har mange frivillige organisationer, mange, der ønsker at løfte en opgave, også uden at blive aflønnet for det.

Som jeg nævnte, er der også i dag i kriminalforsorgen steder, hvor man benytter sig af frivillige, der ulønnet påtager sig den opgave.

Kl. 14.05

I det konkrete tilfælde har det altså vist sig, at behovet var så stort, at det mest hensigtsmæssige var at ansætte en imam. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor grænsen går for, hvornår man kan finde frivillige ordninger, og hvornår behovet bliver så stort, at man ud fra sådan en samlet ressourcemæssig betragtning ser, at det er mest fornuftigt at ansætte en imam.

Det, der er væsentligt for regeringen, er at holde fast i, at uanset ens trosretning har man krav på at kunne mødes med sit religiøse overhoved og ledere og have en mulighed for at praktisere sin religion.

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis man nu tager udgangspunkt endnu en gang i sagen fra Horsens, hvor den næstkommanderende på Horsens Statsfængsel har udtalt, at man vil lave sådan en aftale med en imam for at tilgodese det muslimske mindretal, som er indsat i Horsens Statsfængsel, så kan man ikke lade være med også at bemærke, at vi jo har kunnet se, at der er forelagt en stor spareplan for de danske fængsler. Horsens Statsfængsel skal i budgetåret 2006 beskæres med 2,7 mio. kr. på sit driftsbudget. Så kan vi jo ikke andet end at undre os ganske meget over, at man

så vælger at bruge midler på at knytte imamer til danske fængsler.

Så siges det selvfølgelig fra ministerens side, at der netop i Horsens er tale om en frivillig ordning, men så spørger jeg omvendt: Hvad med Vridsløselille, Venstre Fængsel og Nyborg, de steder, hvor man bruger statslige midler på, at de her muslimske imamer er ansat til bl.a. at spille skak med de indsatte? Hvorfor skal vi dog finansiere, at de skal spille skak med de indsatte? Det kunne de indsatte da passende gøre med hinanden.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu synes jeg, det er vigtigt at få sagt først, at nogle steder har man frivillige ordninger, et enkelt sted har man fuldtidsansat en imam, og andre steder har man en deltidsordning. Jeg synes, det væsentlige er at holde fast i, at der er nogle regler, som Danmark har forpligtet sig til at overholde, og som jeg med mit udgangspunkt også synes det er fuldt ud rimeligt at vi sikrer også bliver overholdt i alle fængsler, og det er princippet om, at man har en mulighed for at kunne dyrke sin religion, uanset hvilken tro man har.

Hvad man bruger tiden sammen med religiøse forkyndere og andre til, synes jeg sådan set, at man skal lade være op til de indsatte og de religiøse forkyndere. Ofte vil man jo nok diskutere tro og trosrelaterede spørgsmål, men jeg ser ikke nogen grund til, at vi skal gå ind og regulere, hvordan imamer, præster og andre varetager deres opgaver i fængslerne. Det har jeg fuld tillid til at de kan gøre på en betryggende måde.

Formanden:

Så er det fru Karen J. Klint som medspørger.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens svar, for jeg hører også til dem, der kan se noget positivt i, at vi konstruktivt bruger folk, og at vi bruger dem åbent og ærligt og ikke kun anvender frivillige kræfter.

Mit spørgsmål til ministeren er: Kunne der ikke også være noget trygt ved, hvis det var fuldt ansatte imamer, der også indgår mere i den personalekultur og i den ledelsesstrategi, som man tilrettelægger fængslets dagligdag efter, så det kunne bløde op på nogle konflikter og være med til at udglatte de spændinger, der ofte er i et fængsel?